

DOSTUM

DOSTUM

Kutlu hedeflere biraz zor gidilir,
Hemen yorularak yılma dostum!
Rahatın lezzeti zorlukta gizlidir,
Kolayına kaçarak ekşitme dostum!

Yolun taşlı ve yokuşlu olabilir,
Sen işin sonucuna bak dostum!
Malın ve canın biraz yanabilir,
Kavuştuğun nedir ona bak dostum!

Ercan Özçelik
13.12.2020 - İstanbul

Akit TV Vizyon Programında İstanbul

Sözleşmesi ve Aile Hakkında Konuştuk

06.12.2020 Tarihinde Akit TV’de Sayın Halis Özdemir yönetiminde hazırlanan Vizyon programına katılarak Türkiye Aile Meclisi adına değerlendirmelerde bulunduğum bölümlerdir. Programın diğer konukları:

- Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Sayın Prof. Dr. Nevzat Tarhan
- Sabahattin Zaim Üniversitesi Öğretim Üyesi Sayın Dr. Av. Ramazan Arıtürk
- TÜRKAD Başkan Yardımcısı Sayın Av. Sakiye Pehlivan
- Süresiz Nafaka Mağdurları Platform Başkanı Sayın Mesut Arabul
- Meal Uzmanı Sayın Ahmet Tekin

Allah Kimseyi Gördüğünden Geri Koymasın!

3 Aralık Dünya Engelliler Günü! Farkındalık diyarına bir fidan daha ekmeliyim diye düşünerek, engelliler hakkında ne yazacağımı tasarlıyordum. Birden aklıma Anadolu irfanından süzülen “Allah kimseyi gördüğünden geri koymasın!” duası geldi.

Gerçekten de zengin bir insanın fakirliğe düşmesi, mutlu bir evliliği olan kişinin ayrılmak zorunda kalması gibi olaylar dramatik ve acı dolu tecrübelerdir. Bu hallerin çoğunda geri dönüşler ve toparlanmalar mümkündür. Ancak, sağlıklı bir hayat sürerken hastalık, kaza veya terör gibi olaylar nedeniyle engelli duruma düşen insanlar için, artık eskiye dönüş söz konusu olamaz. Her şey değişir ve zorlaşır. İnsanların sıradan iş ve eylemlerini yapabilmek engelliler için artık uzak bir hayale dönüşür.

Doğuştan engelli kardeşlerimiz, durumlarına uygun yaşamaya daha kolay ve güçlü şekilde adapte olurlar. Yaş ilerledikçe, yeni engellilerin bu zorunlu değişime alışma süreleri uzar, psikolojik uyumları zorlaşır.

Doğum ve ölüm gibi kimlerin ne zaman engelli olacağı belirsizdir. Sağlıksız hayat, dikkatsiz davranışlar ve kötü alışkanlıklar ise kısa sürede engelli olmak için yapılan fiili dua yerine geçer! Bazen bu duaların kabul edileceği tutar ve engelli bir hayatla yüzleşiriz.

Ortalama ölçülere göre her sağlıklı insan bir engelli adaydır! Bu gerçeği bilmenin topluma iki önemli etkide bulunması beklenir:

1- Engelli olmak isteyerek yapılan bir tercih değildir. Engelli vatandaşlarımıza daha rahat ve sağlıklı şartlarda yaşamaları için ortam hazırlamak, onların toplum düzenine entegre olarak değer katmalarına fırsat vermek sosyal ve kamusal bir sorumluluktur.

2- Sağlıklı kişilerin engelli duruma dönüşmemeleri için gereken özen ve dikkati göstermesi, iş sağlığı, kişisel temizlik ve trafik kuralları gibi ortak değerlere uyması gerekir. İhmal, dikkatsizlik ve kural tanımazlığın bizleri ve başkalarını engelli yaşamaya ve hatta ölüme götürebileceğini unutmamalıyız.

Engelliler, acımayla karışık minnet ve lütuf kokan davranışlar beklemiyorlar! Böyle sığ yaklaşımları da asla hak etmiyorlar. Güya onların durumunu nazıkçe ifade edebilmek için çabaladığımız, ama aslında üstlerini örtmek, gizlemek ve sanki yoklarmış gibi unutturmaya dönük tanımlama huyumuzdan vaz geçmeliyiz.

Her engelli aynı değildir! Engelli oluş nedenleri, etkilenme oranları ve ihtiyaçları farklıdır. Onları engelliler, özel gereksinimli bireyler, özel insanlar, melekler vb. acıma, sakınma, gizleme temelli tanımlara hapsetmek yerine; oldukları gibi kabul etmek, hayatımızın içinde imkanları ölçüsünde var olabilmelerini sağlamak, her an engellerini yüzlerine vurur gibi yapmacıklı tavırları bırakmak ve kapasitelerini geliştirmeye destek olmak zorundayız.

Engellileri korumak için yaptıklarımız; evlere hapsetmek, sadaka gibi küçük yardımlara bağımlı, tembelleşen ve hayattan kopan mutsuz kişilere dönüştürmeye neden olmamalıdır!

Engellilerin yanı sıra, engelli ailelerinin de sosyal ve ekonomik hayata engelli duruma düşmeleri söz konusudur. Engelli aileleri diledikleri gibi seyahat ve tatil gibi etkinliklere katılmaktan, diledikleri yer ve mekanlarda yaşamaktan mahrum kalırlar. Hayatlarının merkezinde engelli aile üyeleri vardır. Zamanla büyüyen ekonomik, psikolojik ve sosyal ağır bir sorumluluğun zorunlu sahipleri olurlar. Maddi ve manevi tükenmişlik sendromu değişmez niteliklerine dönüşür. Engelli ailelerine yapılan maddi destekler çok güzel ama yetmez. Daha da geliştirmemiz ve genel şartları düzelterek onlara da nefes aldirmamız gerekir.

Hepimiz birer engelli adayı isek, mevcut engellileri en iyi şekilde anlayıp onlara da uygun sürdürülebilir bir atmosfer sağlamak zorundayız. Yeni doğan ve sonradan engelli olan kişilerin en rahat edebileceği ve gelişerek topluma kendi değerlerini katabileceği fırsat ortamını hazırlamalıyız.

Genetik yapısı deforme edilmiş tarım ürünleri, hormonlu ve ilaçlı büyütülen hayvanların etleri, gıda ve içeceklerimize katılan binlerce kimyasal katkı görüntülü zehirler yüzünden, doğuştan engelli kişilerin sayısında büyük artışlar gözleniyor. Sağlıklı bir nesil için helal ve temiz, sağlıklı gıdalarla beslenmeye dönmemiz gerekir! Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunun kulakları çınlasın! Birileri kış uykusundan ne zaman uyanacak?

Aslında engelli olmayan hemen hiç kimse yoktur! Sadece farkında değildir. Bedensel ve zihinsel engellilerin yanında duygu ve davranış engellilerimiz de az değildir! Sevme, hoş görme, merhamet etme, empati kurabilme, saygı duyma, güzel konuşabilme gibi engellere sahip olanların da rehabilitasyona girmesi gerekir! Bu tür engellerin aşılabileceği, başlamadan önlenilebileceği ve sürekli gelişimin sağlanabileceği en etkili, en güzel, en ucuz ve sağlıklı rehabilitasyon merkezi ise mutlu bir AİLE yuvasıdır!

Yüce Mevlam, engelli kardeşlerimizin bu imtihanlarının karşılığında ahiret hesaplarını kolaylaştırsın, sabır, sağlık ve selamet versin! Engelli olmayanlarımıza da sevgi, saygı, şuur, basiret ve merhametle yaşamayı nasip eylesin!

Amin...

Yeter!

Sağlığınla övünme,
Bir küçük kaza yeter!

Nafakayla dalga geçme,
İki satır dilekçe yeter!

Emekliliğe heveslenme,
Bir baskın kanun yeter!

Adaletle hiç güvenme,
Bir kadın beyanı yeter!

Malınla garibanı ezme,
Bir ufak kıvılcım yeter!

Sendikaya sırtın dönme,
Bir lüküs araba yeter!

Ercan ÖZÇELİK
12 Kasım 2019

Ne Zaman Kurtuluş Yoluna Girebiliriz?

□Devletimizin, fuhuş bataklıklarına ruhsat ve polis koruması vermeyip, buralardan topladığı vergilerle memurun maaşını, devletin giderlerini karşılamadığı zaman!

□Devletimizin, Anayasada gençleri kötü alışkanlıklardan koruma sözü verdiğini unutmayıp, **Milli Piyango** adıyla KUMARHANE işletmeciliğini bıraktığı zaman!

□Devletimizin, bütün kötülüklerin anası, şiddet ve cinayetlerin azmettiricisi olan alkolle mücadele için, sadece zam yapmakla yetinmediği, içkinin hayatımızdan uzaklaşmasını sağladığı zaman.

□Devletimizin, **Aile Bakanlığı** adı altında feminist ideoloji ve örgütlerin taşeronluğunu, yani aile ve erkek düşmanlığını resmen bıraktığı zaman!

□Bir türlü Milli olamayan Eğitim sistemini, **Fulbright** sözleşmesiyle getirilen ABD hegemonyasından ve ateist bakış açısından kurtarıp, Milletin değerlerine dost nesiller yetiştirdiğimiz, mason ve rotaryen tarikatlara resmi izinle ifsad yetkisi vermeyi bıraktığımız zaman!

□Adalet kelimesini sadece lafta bırakmadığımız, Allah'ın helal kıldıklarını yasak, haram kıldıklarını

serbest ve hatta teşvik etmeyi terk ettiğimiz zaman!

□Siyasi ve bürokratik makamları; eş, dost, aile, akraba, mezhep, tarikat, hemşeri ve meslektaş gibi kayırmacıların işgalinden kurtardığımız zaman!

□Kriz ve darlık zamanlarında zor durumda kalan insanlarımıza en büyük müjde olarak, düşük FAİZLİ KREDİ illetini ilaç gibi göstermeyi terk ettiğimiz, ekonomiyi faiz çukurunda debelenmekten kurtardığımız zaman!

□Piyasalar daraldığında genelde aynı açgözlü şirketlere kaynak aktarıp, yüzsüzce ödemedikleri vergileri affedip, SGK ya taktıkları borçları silmeyi, çalışanların maaşlarından ise her zaman aşırı yüksek ve peşin vergiler alarak süründürmeyi bıraktığımız zaman!

□Memlekete katabileceği yeni değeri kalmamış siyasi dinazorları, çeşitli yönetim kurullarına atayarak, ölene kadar milletin sırtından beslenmelerini engellediğimiz zaman!

□Başlangıcı iyi niyetli de olsa, sonradan yanlış veya fahiş hesapların yapıldığı anlaşılan, müteahhitlerine gelir garantili köprü ve yolların, daha fazla Millete işkence olmasını önleyecek tedbirler almaktan çekinmediğimiz zaman!

□**TÜVTÜRK** muayenesi gibi aleni, resmi ve zorunlu SOYGUNLARA dur diyebildiğimiz zaman!

□Kırmızı çizginin sadece kadınlar için değil, tüm insanlar için çekilmesi gerektiğini, şiddetin cinsi ve ideolojisinin olamayacağını anladığımız ve konuşmaya başladığımız zaman!

□Batıl ve sapkın zihniyetli Avrupa'dan devşirme kanun ve sözleşmelerle Müslüman Milletimizin huzur ve esenlik bulamayacağını, kendi kadim kültürümüzün ışığında mevzuat üretmemiz gerektiğini anladığımız zaman!

□Müslüman halkımızın gıdasını, ilacını, medikal ürünlerini, temizlik maddelerini ve bilim ürünlerini domuz ve domuz menşeli maddelerin işgalinden kurtardığımız, domuzun alternatifi helal ürünleri kullandığımız ve vitrin süsü olmaktan öteye gidemeyen **Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunu** tam yetkili ve etkili çalıştırabildiğimiz zaman!

□Getirildiğinden beri cinayet ve şiddet olaylarını patlatan, yuvaları dağıtan batıl ve sapkın davranışları meşrulaştıran İslam ve Aile düşmanı CEDAW-İstanbul Sözleşmelerini çöpe atabildiğimiz zaman!

□Boşanmış çiftlerde çocukların bir intikam aracı olarak kullanılmasını önlediğimiz, çocuğun ebeveynleriyle yeterince yaşayabilme haklarını teslim edebildiğimiz zaman!

□Çalışanların haklarını teslim edebildiğimiz, geçmişte **EYT** (emeklilikte yaşa takılanlar) gibi haksızlığa maruz bırakılanların sorunlarını gidererek, ahlarını ve beddualarını önlediğimiz zaman!

□Kovid gibi salgınlarda en ön safta görev yapan sağlık personelinin kötüleşen özlük haklarını düzeltmek yerine, kuru övgü ve alkışlarla idare etmelerini istemediğimiz zaman!

□Her fırsatta başkalarını eleştirmek yerine biraz da kendi içimize dönerek nefis muhasebesi yapabildiğimiz, etrafımızdaki garip ve muhtaçları gözetebildiğimiz, Allah'ın verdiği nimetlere az çok demeden koşulsuz şükretmeyi öğrenebildiğimiz zaman!

□Dünyada ölmeyecekmiş gibi çalışırken, ahiretin yurdunun da hak olduğunu unutmadan, temel ibadetlerimizi kesintisiz sürdürebildiğimiz zaman!

Her şeyi yazmak mümkün ve haddim içinde değildir. Her yazdığımı mükemmel uyguladığımı iddia etmekte öyle! Nefsimle birlikte, kendini Mü'min ve Mü'mine kabul eden kardeşlerimle paylaştım bu maddeleri.

Bir kısmı kişisel, bir kısmı toplumsal, bir kısmı da Devlet aygıtının görev ve sorumlulukları arasında yer alıyor. Kişiler toplumları, toplumlar da devletleri şekillendirir. Doğru yola girebilmek için talep etmek gerekir. Talep sadece dilde kalırsa faydasız ve etkisiz olur. Talebimizi gayretle çalışarak desteklersek fiili dua yerine geçer ve gerçekleşir.

Allah'ın bir sünneti de dünyada kim olursa olsun çalışana karşılığını vermesidir. Bu yüzden, dinleri batıl olduğu halde kafirlerin bir kısmı teknik ve ekonomik açıdan Müslümanlardan üstün hale gelmiştir. Sorun İslam'da değil, Müslümanlardadır!

Yüce Allah bizlere artık daha şuurlu ve gayretli olmayı nasip eylesin. Kalplerimizi ve güçlerimizi Hak yolunda birleştirsin!

Amin...

Görsel kaynağı: <https://pxhere.com/774766/en/photo/>

Doğduğumuz Ev ve Aile Kaderimizin Temelidir!

Bu tespitimi kendi yaşantımdan kesitler paylaşarak sunacağım.

Küçükken hep anne ve babamın çok kuralcı, sürekli uyarı veren, biraz pasif insanlar olduğunu düşünürdüm.

Babamın bizleri karşısına alarak, evde ve sokakta nasıl davranmamız gerektiğini kendi bilinci ile aktarmaya çalışmasını, özellikle annemin hiç bitmeyen sabır ve istikrarla tembihlerde, telkinlerde bulunmasını ve kendilerine göre bizi terbiye etmeye çalışmalarını pek anlayamazdım. Biraz daha büyüyerek etrafımda gözlem yapabilir hale gelince, ailem ile başka ailelerin farkını anlamaya başlamıştım.

Özellikle bir komşumuzun ailecek yaşantıları dikkatimi çeker sürekli onlarla muhatap olduğumuz için mecburen seyredirdim. Bu aile ile kültür ve sosyo-ekonomik durum açısından çok farklı değildik. Fakat anne ve babalarımızın tutumları oldukça farklıydı.

Benim annem ve babam etrafına duyarlı olan, komşular rahatsız olur diye bizi gürültü yapmamamız için sürekli uyaran kimselerdi. Yaşlı bir teyze yolda kalmışsa ona su ve yiyecek ikram eden, komşularla selamı sabahı bilen, güler yüzlü insanlardı. Evimiz ise komşuların rahatça girip çıktığı, evleri kirlenir diye evde oynamasına izin verilmeyen komşu çocuklarının bile gelip rahatça oynadığı, kavganın ve gürültünün çok görülmediği sıcak bir yuva idi.

Fakat karşı komşumuz olan anne ve baba bu değerleri pek önemsemezdi. Evlerine genelde misafir kabul etmez ve sürekli kavgaları eksik olmazdı.

Çocukları da kendileri gibi geçimsiz, asabi, yalancı ve merhametsiz yapıda yetişmişti. Onlarla her oyun oynamamızda ya canımızı yakarlar ya da eşyalarımıza zarar verirlerdi.

Bir defasında, bizler henüz küçük yaşlardayken birisi bu aileden olan iki çocuk sokakta oyun oynarken tartışmış ve birbirlerine vurmuşlardı. Bu ailenin babası olayı duyar duymaz eline aldığı bir sopayla diğer çocuğun evine baskın yaptı ve çocuğun babasının kafasını vurarak kanatmıştı. Bu saldırganlığını da çocuklarına “bizim kim olduğumuzu bilsinler” diye övünerek anlatmış ve bizler de tüm bunlara şaşkınlık içinde şahit olmuştuk.

Fakat bir başka gün kardeşim ile arkadaşı oyun oynarken kavga etmiş ve bağırma sesleri sokaktan gelince annem de hızla sokağa çıkmıştı. Ben de eyvah kavga büyüyecek diye korkarken; annemin onların yanına varınca başlarını okşadığını, güzelce oynamaları gerektiğini, anlaşırlarsa evde yaptığı çörekten ikram edeceğini söylediğini duydum. Kardeşim ve komşu çocuğu hiçbir şey olmamış gibi ellerinde çörekle güzelce oynamaya devam ettiler!

Bu komşumuzun büyük kızı bize oturmaya gelmişti. Geldiğinde ablama yeni alınan terlik hoşuna gittiği için giymiş ve evine giderken de eteğinin altına saklayarak götürmüştü. Annem tüm bu olanları gördüğü halde, çocuktur annesi fark eder gönderir diye beklemişti. Şimdi söylersem koca kız utanır ayıp olur diye terliği geri istememişti. Fakat sonra ne ablamın terliği ne de bir özür geldi. Meğerse diğer çocuklarının da etraftan eşya çalarak getirdiklerinde, annelerinin onlara kızmadığını, hatta kendisinin de gelen eşyaları sevinerek kullandığını üzülerek öğrenmişim.

Henüz 8-9 yaşlarındayken kardeşlerimle bahçede oyun oynuyordum. Çamurdan pastama mum ve süsleme için yan komşunun ağacından bir parça dal koparmıştım. Bunu gören rahmetli babamın bana ne kadar çok kızdığını halen hatırlıyorum. Bir daha her hangi bir ağaca zarar vermek mi? Başkasının bir şeyini izinsiz almak mı? Vallahi yolda para görsem almam ve almadım da!

Diyeceksiniz ki filmin sonu nasıl bitti? O aileye ne oldu? Ailenin özellikle oğulları büyünce mahalleli başta olmak üzere herkese zarar vermeye başladılar. Sonra iki oğlu da hapse girdi. Biri gasptan, diğeri de hırsızlıktan. Kızları da okumadılar. Vasat bir şekilde hayatlarına devam ediyorlar. Bildiğim

kadarıyla halen ailelerinden gelecek maddi yardımlara muhtaçlar maalesef.

Peki ya bize ne oldu? Çok şükür anne ve babamın sevgileri ve fedakarlıkları sayesinde onca fakirliğe ve sorunlara rağmen; vatanına milletine hayırlı bir öğretmen, iki hemşire, iki terzi, bir makine operatörü olarak hayatımıza devam ediyoruz. Hepimiz güzel insanlarla hayatlarımızı birleştirdik, evlendik. Çocuklarımız oldu. Şimdilerde anne ve babamızın bizleri ne kadar güzel yetiştirdiklerini evlatlarımıza anlatarak, tıpkı onlar gibi örnek olmaya çalışıyoruz.

Yüce Allah bütün dostlarımıza hayırlı evlatlar ve komşular nasip eylesin. Sevgili Peygamberinin yoluna sadık olanlar arasına karıştırsın...

Fatma ÖZÇELİK

Sosyolog, Sosyal Hizmet Uzmanı, Karakter ve Değerler Eğitimi Uzmanı

Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi

Görsel kaynağı: <https://i.pinimg.com/originals/e9/f3/e6/e9f3e64c2e261b6f430431cc0dccc0eb.jpg>

Paradigmamızı Değiştirmemiz Lazım!

Paradigma nedir?

Dünyayı ve olayları değerlendirirken referans aldığımız bakış açısı, düşünce yapısı veya algılama sistematiğidir.

Biz Türkiyeli Müslümanlar, maalesef günü geçmiş paradigmalardan esiri olmaya ve kısır döngüler içinde enerjimizi boşa serf etmeye başladık.

Yılın hemen her gününe denk gelen, geçmişteki bir olay veya yaşantı var. Geçmişe yönelik paradigmamızın 2 klasik yansıması var:

1- Güzel sonuçlanan olayları abartarak kutluyor ve bugünkü ataletimizi gizleyen kurumsal veya kişisel övüntülerle avunuyoruz.

2- Kötü veya kötüleşen olayları bugün yaşanmış gibi hatırlayıp sebeplerini fazla irdelemeden faillerine sövüyoruz veya sövemesek de eleştirerek sanki bugünün cihadını yapıyormuş gibi yine kurumsal veya kişisel avuntular yaşıyoruz.

Tarihsel olayların günümüze yansıması övünme veya dövünmeyle sınırlı kalmamalıdır!

Bu kısır paradigmanın günümüze ve geleceğimize faydası yoktur! Çünkü bu bakış açısı dost ve düşman olarak sınıflanan gruplar arasındaki ayrılığı derinleştirmekten, yeni çatışma alanları oluşturmaktan ve gelişmelere ket vurmaktan başka bir işe yaramaz!

Bırakın 90 yıl önceki olayları, dün meydana gelen basit bir kazayı bile geri çevirme, olmamış gibi gösterme imkanımız yok!

Harcadığımız her saniye şimdi tarih oluyor! Öyleyse tarihle kavga etmek veya içi boş ve faydasız gururlanma seansları yaşamak yerine; yaşananlardan faydalanmayı, gelişmeyi öğrenmemiz lazım! Bunun için de köklü bir zihinsel dönüşüm, yani paradigma değişikliği şart geliyor.

Mesela; Bugün 1 Kasım 2020, yakın tarihimize baktığımızda 1 Kasım 1928’de Harf Devrimi yapılmış. Arapça alfabesi kaldırılarak, yerine Latin alfabesi getirilmiş. Elbette çok önemli ve etkili bir olay. Milletin eğitim ve öğretim hayatından geçmişle ilişkilerine kadar, her şeyi etkilemiş, adeta kültürel bir resetleme etkisi doğurmuştur.

Harf Devriminin üzerinden tam 92 yıl geçmiş. Devrimi o gün yaşayanların şaşkınlığını sonradan gelen nesiller yaşamadı. Tam tersine, Arapça metinlerle ilk karşılaştığında şaşkınlık yaşadı ve Kur’an Kursları marifetiyle öğrenmeye çalıştı. Kur’anı Kerim’i rahatça okuyanlar dahi, harekesiz ve kendine has sistematiği olan Osmanlıca’yı hemen sökemezler. Bu durum da hep söylenen “torunun dedesinin mezar taşını okuyamadığı” sonucuna götürür.

Eskiden eleştiri imasının bile yapılamadığı devrim kanunları hakkında, daha rahat konuşabildiğimiz bu zamanlarda dahi, kuru kuruya kötülemeden başka ne yapıyoruz? Her yıldönümünde; harf devrimi milleti 1 gecede cahil bıraktı, şapka kanunu yüzünden insanlar asıldı gibi şeddeli hatırlatmaların, biz bugün yaşayanlara ve gelecek nesillerimize faydası nedir? Torunlarımız bizi nasıl anacaklar? -Doğru dürüst bir şey yapmadılar ama, haklarını yemeyelim geçmişe iyi eleştirdiler, ne zaman başları ağrısa tek parti uygulamalarına saydırdılar, o da olmadı mı başörtüsüne ne biçim zulüm vardı diyerek hamaset parçaladılar mı desinler?

Şunu artık anlamamız gerekir: Olan olmuştur, hayrı da şerri de birlikte yaratılmıştır. Hayrı ve şerri olanlar da karşılıklarını mutlaka mahşer günü görecektir. Başkalarının hayır ve şerlerini ağızımızda sakız yapmak bize fayda sağlamaz!

Paradigmamızı değiştirerek hayırları çoğaltmaya, şerhlerin etkisini gidermeye ve yeni şerhlerin

oluşmasını önlemeye dönük hazırlıklar yapmalıyız. Bu da ancak çalışmayla, samimi gayretle ve önyargısız diyalogla başlar. Ön yargısız olmak, temel değerlerimizi bir kenara bırakmak veya yok saymak değildir. Temel değerlerin ışığında, yeni açılımlar yapabilmenin yolunu aramaktır. 3 kuruşluk dünyanın siyasi iktidarını elde etmek için, siyasi partilerin canhıraş çalışarak rakiplerinden taraftar kazanmaya çalıştığı bir ortamda, sonsuz ahiretimiz için nasıl bu kadar umarsız ve ayarsız davranabiliriz? Allah-u Teala, her bir kuluna son nefesine kadar hakka yönelme fırsatı ve imkanı vermişken, sırf siyasi görüşleri veya inançlarında nüans farklılıkları için, insanları nasıl tekfir edebilir veya iflah olmamakla itham edebiliriz? Bize bu hakkı kim verdi?

Günün konusu olduğu için, harf devriminden yola çıkalım. Bugün imkan olsa da tersine harf devrimi yapılsa, yine aynı facia yaşanacaktır. Bırakın Osmanlıcayı, doğru dürüst harekeli Arapça okuyabilenlerin dahi sayıca azınlıkta olduğu bir zamanda, bu yöntem makul görülemez. Sosyal ve kültürel gelişimler zaman içinde olgunlaşır. Tarihle kavga eden paradigma yerine, olan durumu kabul eden, akışa geçen ve gelişmeye odaklanan bir paradigmayı uygulamaya koymalıyız. Eğitim sistemini Amerikan Fulbright hegemonyası ve müstemleke eğitim komisyonundan kurtararak, Osmanlıca ile barışık ve en az İngilizce kadar değer verilen bir müfredata geçebiliriz. Fiilen uygulanamaz hale gelen ve hayatın gerisinde kalan kanunlarımızı güncelleyebilecek iletişim ve koordinasyon becerilerimizi geliştirebiliriz. Kanunda ne yazarsa yazsın, Q,W,X gibi harfler, bütün yazılı metinlerde ve resmi belgelerde kullanılmaktadır. Hayatla kavga edilmez, uyum sağlanır ve gelişme yolları aranır. Kul yapısı kanunlardan, sonsuza dek süren kapsam zenginliği de beklenemez. Geçmişle kesintisiz yapılan kavgalar ve eleştiriler, ilerlemenin önünde aşılmaz engeller doğuruyor! Babasına sövdüğünüz bir adamla anlaşabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

Şapka kanunu bugün fiilen kadük olmuştur. Bütün memurlar giymek zorunda olduğu halde, kimse bu konuda yasal takibe uğramamaktadır. Kanunun hayattan kopan yönünü ele alıp düzeltme veya iyileştirmeye odaklanmak yerine, her sene bozuk plak gibi şapka yüzünden idam edilen hocaları, Şalcı Bacıyı veya gemiyle top ateşine tutulan Rize'yi konuşmaktan bıkmadık mı? Bunların üzerinden kavga yolları aramak yerine, hayattan kopan yasaları revize etmeye veya geliştirmeye çalışmamız daha iyi olmaz mı?

Kısacası;

Haddinden fazla şiddet, gayedeki hikmeti yok eder, demiş büyüklerimiz. Geçmiş unutulmasın diye yaptığımız kronik hatırlatma ve eleştirilerin üzerine sağlıklı bir çaba koyamadığımız için, sorunlarımız da kavgalarımız da devam ediyor. Paradigmamızı değiştirerek; bugüne ve hatta geleceğe odaklanmaya, iyilikleri arttırmaya, kötülük nedenlerini azaltmaya davet ediyorum.

Arz ederim...

Görsel kaynağı: <https://davidjakesdesigns.com/ideas/2018/8/21/mindset-lens-and-focus>

Allah Adildir, Kullarının Çoğu Zalimdir!

18 Ekim Pazar günü İstanbul Kadıköy rıhtım meydanında, süresiz nafaka, çocuk haczi, iftira beyanıyla mağdur olanlar ve yakınlarının kurduğu dernekler ve platformlar seslerini duyurabilmek için eylem yapmışlardı. Müsait olmadığım için yanlarına gidemedim ama, sanal ortamda destek vermeye çalıştım. Ertesi gün de aynı amaçla aşağıdaki mesajı twitter hesabımdan yayınladım:

=Allah CC Adildir! Yetkisiz sorumluluk yüklemes! Ör: Erkeğin Kavvam denilen Aile Reisliği ve Mahr borcu.

=Kullar zalimdir! Bütün yetkileri alıp sınırsız sorumluluk yükler! Ör: Erkeğin yok edilen Aile Reisliğine karşılık [#SüresizNafaka](#) köleliği!

Sevdiğim bir abimiz bu mesajın üzerine bana özelden aşağıdaki soruları yöneltti. Sadece ona cevap vermek yerine, yazıya çevirerek umuma paylaşmayı daha faydalı gördüğüm için bu yazıyı derliyorum. Yazının hata, eksik ve kusurları bana aittir. Sınırlı ilimim ve aklımla anladıklarımı yazmaya çalışacağım. Yapıcı eleştiriyi yapan yorumlar olursa yazıda sonradan düzenlemeler yapabilirim. Yüce Mevla'm hayırlı ve faydalı kılsın, eksiklerimi tamamlasın, hatalarımı affetsin. Amin ☐

Sorular:

1. Allah yetkisiz sorumluluk yüklemes, doğru cümle midir?
2. Yetki-sorumluluk bağlamı adalet midir?
3. Kavvam'ın anlamı aile reisliği midir?
4. Mahr nedir?
5. Mahr neyin bedelidir?
6. Nafaka nedir?
7. Süresiz nafaka genel midir? Hangi durumlarda uygulanır? Fıkıhta durumu nedir?
8. Kocanın maaş sorumluluğu ile Mahrin alakası nedir?
9. Allah için konuşmak ve Allah adına konuşmak. Farkı nedir ?

Cevaplar:

1. Allah yetkisiz sorumluluk yüklemes, doğru cümle midir?

Türk Dil Kurumuna göre yetki: "Bir görevi, bir işi yasaların verdiği imkânlarla göre, belli şartlarla yürütmeyi sağlayan hak, salahiyet, mezuniyet" demekmiş.((<https://sozluk.gov.tr/>)) Benzer şekilde Allah'ın da kullarını bir şeylerden sorumlu tutmadan önce, o işleri yapabilecek

imkanlar ve yetenekler verdiğini, verdiği imkan, beceri ve nimet gibi değerlerin karşılığında belirli sorumluluklar yüklediğine inanıyorum. En başında akıl nimetini sayabiliriz. Allah akıl sahiplerini kendisine iman etmekle sorumlu tutmuştur. İslam dini, akli başında insanları muhatap alır. *“Bu Kur’an; kendisiyle uyarılsınlar, Allah’ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir.”*

(İbrahim/52)((<https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/ibrahim-suresi-14/ayet-43/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1>)) Zekat sorumluluğu asgari zenginlik şartlarını taşıyan Müslümanlar üzerindedir. Twitter kısıtları içinde ilk cümlede anlatmaya çalıştığım şey de buydu. Erkeklerle aile içinde yöneticilik yetkisi verilmiştir. Ama bunun karşılığında evliliğe ilk adım atılırken verilen veya sözü kesilen mihr (kadınların evlenmeye olan rızaları karşılığında hak olarak aldıkları maddi bedel) gibi maddi sorumlulukları hemen başlamaktadır. Evlenen erkeğin kavvamlığın gereği olarak evin geçimini, hanımın ve çocukların giyim kuşamlarını karşılaması gibi temel sorumlulukları vardır.

2. Yetki-sorumluluk bağlamı adalet midir?

Yetki ifadesini sadece bir güç seviyesi olarak değil, daha geniş anlamda bir imkan veya kabiliyet olarak düşünürsek adalettir. Örneğin kişinin göz zinasıyla ilgili hesaba çekilebilmesi için öncelikle görme yeteneğinin var olması gerekir. Görme yeteneği aynı zamanda dilediğini görebilme, bakabilme yetkisini de sağlar. Seçme hakkı olan insanlar, tercihlerinin sonuçlarıyla yüzleşirler. *“Semûd kavmine gelince biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih etmişler ve yaptıklarına karşılık, alçaltıcı azap yıldırımı onları çarpmıştı.”* (Fussilet/17)((<https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/fussilet-suresi-41/ayet-12/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1>))

3. Kavvam’ın anlamı aile reisliği midir?

Osmanlıca lügat anlamına bakılınca kavvam: *“Nezaret ve muhafaza eden kimse. İşlerin mes’uliyetini üzerine alıp iyi idare eden.”*((<http://www.osmanlicaturkce.com/?k=kavvam&t=%40>)) anlamına geliyormuş. Kavvam kelimesi Nisa Suresinin 34. ayetinde yer alıyor. Diyanetin Mealine göre bu ayetin ilgili bölümü *“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılmasına bağlı olarak ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar. Sâliha kadınlar Allah’a itaatkârdırlar. Allah’ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar.”*((<https://kuran.diyamet.gov.tr/tefsir/Nis%C3%A2-suresi/527/34-ayet-tefsiri>)) şeklinde tercüme edilmiş. Ayetin başında insanların bir kısmını diğerlerine üstün kılmasından kasıt olarak fitri özellikler ve beklenen görevler için bahsedilen nimetleri anlamamız lazım gelir diye düşünüyorum.

Erkeklerin rollerine uygun olarak fiziksel gücü ve dirayeti, sorun çözme kabiliyeti gibi kadınlara göre üstün vasıfları var. Kadınların da annelik görevlerine uygun olarak duygusal zekaları, iletişim yetenekleri, sabırlı ve şefkatli becerileri, erkekleri sakinleştirme ve doğal şekilde yönlendirebilme gibi üstün nitelikleri var. İlk cümle içinde yer alan kavvam ifadesinin öncelikle erkeklerin aile düzenindeki maddi sorumluluğuna atıf yaparak kullanıldığını, Türkçeye aktarılırken kavvamlığın yönetici ve koruyucu olarak tanımlandığını görüyoruz. Buna karşılık ayetin devamında Saliha kadınların Allah’a itaatkar olduğu, Allah’ın onları korumakla görevlendirdiği kocalarının gizli ve özel hallerini (namus, iffet, kocasıyla ilgili diğer sırlar vb) koruyacakları ifade ediliyor.

Bu ayetin ilerleme sürecinde sırayla erkeğe bir sorumluluk ve bunun ifası için idare gücü, kadına koruma kalkını ve bunun devamı için itaat ve gizli halleri koruma sorumluluğu yüklendiğini görüyoruz. Bu ayetin en güzel açıklamalarından birisi de Sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) mübarek sözleridir: *“Sizin, hanımlarınızın üzerinde haklarınız olduğu gibi, hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki hakkınız, hanımlarınızın namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimsenin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerindeki hakkı onların giyim ve gıda*

ihtiyaçlarını güzelce karşılanmasıdır.”(İbn Mâce, Nikâh, 3.)(<https://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=425>) Hanımların namuslarını muhafaza etme sorumluluğu dışında kocalarının istemediği kişileri evlerine almama gibi görevleri de vardır. Evlerine kimin gelip gidebileceğine karar verebilen ve maişetinden de sorumlu olan kişi, doğal olarak yönetici, yani Aile Reisi. Aile Reisi asker-komutan ilişkisi gibi sırf dikey çalışan bir üst üste hiyerarşisi değildir. İstisare odaklı ancak nihai karara uyum gerektiren sorumlulukların paylaşımıdır.

4. **Mehir nedir?**

5. **Mehir neyin bedelidir?**

Mehir evlilik ahdini rızasıyla kabul eden kadının bu kararı ve üstlendiği evlilik sorumluluğu karşılığında erkek tarafından aldığı altın, gümüş, para veya benzeri kıymetli bir eşya veya Umre Seyahati gibi maddi bedelini erkeğin ödediği veya ödeme sözü verdiği miktardır. Kur'an-ı Kerim'de Nisa Suresinin 4. ayetinde “Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile (cömertçe) verin; eğer gönül hoşluğu ile o mehirin bir kısmını size bağışarlarsa onu da afiyetle yeyin.” (<http://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-1/diyaret-vakfi-meali-4>) buyuruluyor. Erkek tarafının mehir için cömert olması teşvik ediliyor, kadının hakkı olduğu tescil ediliyor. Kadınların bu haklarının bir kısmını bağışlayabileceği onaylanıyor. Mehir uygulamasında herkesin maddi imkanları esas olmakla beraber, alimlerin tavsiye ettiği bir ölçü vardır. O da mehir miktarının en az iddet süresini geçirmeye yetecek kadar olmasıdır. Kadınların boşanma veya kocasının ölümü sonucu dul kalmaları halinde; hamile iseler doğuruncaya kadar, veya hamile olmadıklarının kesin anlaşılacağı 3 aybaşı dönemi kadar, yeniden evlenmeleri caiz değildir. Bu zorunlu bekleme süresine iddet denilir. En azından bu süreyi kimseye muhtaç olmadan yaşayabilecekleri kadar mehir verilmesini öneriyorlar. Kısaca mehir, kadınların evlilik için erkeklerden almaya hakları olan maddi bedeldir.

6. **Nafaka nedir?**

“Sözlükte **nafaka** kelimesi “harcamak, tüketmek” anlamındaki **infâk** masdarından türetilmiş olup “azık, ihtiyaçların karşılanması maksadıyla harcanan para vb. maddî değerler” mânasına gelir. Fıkıhta kişinin başka varlıkları görüp gözetme yükümlülüğü belirli yakınlarıyla sınırlı olmayıp köle, hayvan ve cansızlara karşı da bu kapsamda sorumlulukları bulunduğundan İslâm hukukçuları tarafından nafaka için değişik tarifler verilmiştir. Buna göre nafakanın terim anlamı, “**hayatiyetin ve yararlanmanın devamlılığını sağlamak için yapılması zorunlu olan harcamalar**” şeklinde ifade

edilebilir.”(<https://islamansiklopedisi.org.tr/arama/?q=nafaka&p=m>)

1926'da kabul edilen 743 sayılı ilk Türk Medeni kanununda nafaka konusundaki hüküm şu şekildeydi:

“Madde 144 - **Kabahatsız** olan karı yahut koca, boşanma neticesi olarak büyük bir yoksulluğa düşerse, diğeri boşanmaya sebebiyet vermemiş olsa dahi kudreti ile mütenasip bir surette **bir sene müddetle nafaka itasına mahkûm**

edilebilir.”(<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>) Nafaka için öncelikle talep eden tarafın kabahatsız olması şart koşulmuştu! En basitinden kocasını aldatan kadın veya erkek nafaka talebinde bulunamıyordu. Yoksulluk nafakası da en fazla 1 (bir) yıl olabiliyordu! Kanunun bu maddesi merhum Turgut ÖZAL tarafından CEDAW Sözleşmesi imzalandıktan hemen sonraki aile yıkım eylemlerinden birisi olarak, 1988 yılında 3444 sayılı kanunla iptal edildi! 3444 sayılı torba kanunla bu maddenin başlığı ve içeriği değiştirildi. Nafaka talebi için eşit veya hafif kusur engel görülmedi. Sadece kusurun daha fazla olma şartı konuldu. Süre sınırlaması kaldırılarak süresiz hükmü eklendi. Erkeğin nafaka talebi zorlaştırılarak kadının açıkça refah içinde olma şartı konuldu. Mesela kadının maaşı daha fazla olduğu ve erkek boşanınca yoksunluğa düştüğü halde kadın müreffeh değil denilerek nafaka ödemesi engellenebilir: “Yoksulluk nafakası Madde 144. — Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek eş, **kusuru daha ağır** olmamak şartıyla geçimi için diğ. eşten malî gücü oranında **süresiz olarak** nafaka isteyebilir. Ancak, erkeğin kadından yoksulluk nafakası isteyebilmesi

için, kadının **hali refakta** bulunması gerekir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.”

((https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc071/kanuntbmmc071/kanuntbmmc07103444.pdf)) Erkeğin nafaka almasını zorlaştıran cümle 2001 yılında çıkarılan 4721 sayılı Yeni Türk Medeni Kanunundaki metinden kaldırılmıştır.

Yeni Türk (?) Medeni Kanuna göre 4 çeşit nafaka

vardır.((<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>))

1-Tedbir Nafakası: Madde 169- “Boşanma veya ayrılık davası açılınca hâkim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re’sen alır.”

2- Yoksulluk Nafakası: Madde 175- “Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.” Yoksulluk nafakasının süresiz bağlanacağı hükmü, yürürlükten kaldırılmış bulunan 743 Sayılı eski Türk Medeni Kanununa ilk defa **1988** yılında eklenmiştir.

3- İştirak Nafakası: Madde 182 - “ ... Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır. ...” Yani velayeti alan ayrıca alamayan kişiden çocuk masrafları için nafaka alır.

4- Yardım Nafakası: Madde 364- “Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kardeşlerin nafaka yükümlülükleri, refah içinde bulunmalarına bağlıdır. Eş ile ana ve babanın bakım borçlarına ilişkin hükümler saklıdır.” Bu hüküm fiilen yürürlükten kalkmıştır. Süresiz nafaka varken hiç bir hakim bu hükmü dikkate almamaktadır.

7. **Süresiz nafaka genel midir? Hangi durumlarda uygulanır? Fıkıhta durumu nedir?**

Süresiz nafaka geneldir. Çünkü yerel mahkemeler süreli olarak karar verse bile Yargıtay tarafından bu kararları bozularak süresiz olması sağlanmaktadır. Hatta nafaka alan kadının kocasını aldatma gibi ağır kusuru olması, çocuklarının başkasından olması, başka bir adamla resmi nikahsız birlikte yaşaması veya asgari ücretle çalışıyor olmasının bile nafaka almasına engel olmadığını belirten içtihatlar

çıkmıştır.((<https://www.haberler.com/yargitay-dan-emsal-niteliginden-nafaka-karari-12553024-haberi/>)) Yerel mahkemeler kararlarının bozulmaması için standart olarak süresiz nafaka bağlamayı alışkanlık

yapmıştır.((<https://www.haberler.com/yargitay-dan-emsal-niteliginden-nafaka-karari-12553024-haberi/>)) Anayasa Mahkemesi de bu haksızlığın devamını sağlayan kararlar almış, bireysel başvuru haklarını bile kabul

etmemiştir.((<https://tr.sputniknews.com/turkiye/202009231042900340-anayasa-mahkemesinde-n-suresiz-nafaka-karari/>)) Onun da dayandığı temel yine Yargıtay’ın bu yöndeki içtihatlarıdır.

Yargıtay’ın bazı kararları her türlü akıl ve vicdan sınırının ötesine geçmiştir. İşsiz olan bir adamın kendisini aldattığı için boşandığı eski karısına nafaka ödemesini bile uygun ve gerekli görmüştür. Yargıtay’a göre nafaka ödeyen erkeğin **işsiz** olması veya nafaka ödenen kadının kocasını **aldatması** nafakaya mani

değildir!((<https://www.yenisafak.com/gundem/yargitay-issiz-kocanın-kendisi-aldata-nafaka-odemesine-hukmetti-3445513>))

İslam’a Göre Nafaka:

İslam Fıkhnın en güçlü dayanağı olan Kur’an-ı Kerim’de nafaka konusu net bir şekilde belirlenmiş ve ölçüleri ortaya konulmuştur. “İçinizden ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler, eşleri için, evden çıkarılmaksızın **bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını** vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. Boşanmış kadınların **örfe göre geçimlerinin sağlanması onların hakkıdır**. Bu Allah’a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir **borçtur**.”(Bakara /240-241) Kocaların henüz

yaşarken hanımlarına kendi evlerinde kalarak ve mallarından 1 yıla kadar yararlanma hakkını vasiyetle doğrulamasını Allah tavsiye ediyor! Boşanmış kadınların örfe göre belirli bir sürede bakılmasının da mü'min erkekler üzerinde bir borç olduğunu teyit ediyor!

Boşanan kadınların hemen başkasıyla evlenmesi yasaktır! En az 3 aybaşı(adet) dönemi veya hamile iseler doğuma kadar beklemeleri gerekir. *"Boşanmış kadınlar, kendi başlarına (evlenmeden) üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanmışlarsa, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl olmaz. Eğer kocalar barışmak isterlerse, bu durumda boşadıkları kadınları geri almaya daha fazla hak sahibidirler. Kadınların da ödevlerine denk belli hakları vardır. Ancak erkekler, kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah azîzdır, hakîmdir."*(Bakara/228)((<http://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-225/diyanet-vakfi-meali-4>)) İşte bu bekleme süresi veya doğuma kadar olan zaman için erkeklerin boşandıkları kadınları evlerinin bir yerinde veya başka bir mekanda konaklamalarını sağlamaları, iâşelerini yani gıda ve giyim gibi ihtiyaçlarını karşılamaları gerekir. Kısaca buna nafaka diyoruz. *"Onları (iddetleri süresince) gücünüz nispetinde, oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sizin için (çocuğu) emzirirlerse (emzirme) ücretlerini de verin ve aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer anlaşamazsanız, çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir."*(Talâk/6)

((<http://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/talak-suresi-65/ayet-6/diyanet-isleri-baskanligi-meali-1>)) Bu ayetle çocukların velayetinin babada olduğu, boşanmış olsalar da annelerin kendi çocuklarını nafaka/ücret karşılığı emzirebileceği veya anlaşamazlarsa babanın başka süt anne bulabileceği açıkça ortaya konulmuştur. Boşandıktan sonra kadınların iddet süresince yine evlerinde kalarak korunmalarını Allah'ın Rasulü Sevgili Peygamberimiz de (s.a.s.) emretmiştir: *"Apaçık bir hayâsızlık yapmaları hâli dışında, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmassınlar!"* (Talâk, 65/1.)((<https://hadislerleislam.diyanet.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=173&SRC=nafaka>)) İddet süresince kocalarının evinde oturmaları ve onlardan nafaka almaları boşanmış kadınların hakkıdır. Boşanarak baba evlerine dönen kızlar için yapılan masrafları da en değerli sadaka ilan eden yine Sevgili Peygamberimizdir: *"Size en değerli sadakadan bahsedeyim mi? (Kocasının evinden ayrılarak) senden başka kazancını sağlayacak kimse olmadığı için sana (baba evine) sığınmış kızın (için harcadığın nafaka en faziletli sadakadır)."*(İbn Mâce, Edeb, 3.)((<https://hadislerleislam.diyanet.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=17&SRC=nafaka>))

8. **Kocanın maişet sorumluluğu ile Mehirin alakası nedir?**

Kocanın maişet sorumluluğu yani nafakayı karşılama görevi maddi bir sorumluluktur. Mehir ise bu sorumluluğun başlangıç adımıdır. Erkek evliliğin maddi sorumluluğuna önce mehir ödeyerek başlar. Nafaka gibi mehirin ölçüsü de erkeğin maddi gücüyle orantılı veya uyumlu olması beklenir. Kuyumculuk yapan varlıklı bir erkeğin mehir olarak sadece 3 adet çeyrek altın önermesi normal veya makul karşılanmaz. Nafaka konusunda da beklenen şey boşanan kadının evli olduğu sırada yaşadığı hayata yakın imkanları bir süre daha kullanabilmesidir. Burada kast edilen mevzu lüks hayat ve harcamalar barınma, gıda ve giyim gibi insani ihtiyaçlardır. Örneğin: Evli iken her hafta 5 gün kırmızı etli yemek yiyebilen bir kadının boşandıktan sonra en azından haftada 2 gün bile olsa kırmızı etli yemek yiyebilecek maddiyata sahip olması beklenir. Mehir olarak erkeğin bütün maddi varlığının istenmesinin de nafakanın süresiz ve sınırsız bir borç olarak yüklenmesinin de hakla, hukukla, dinle, imanla alakası yoktur!

9. **Allah için konuşmak ve Allah adına konuşmak. Farkı nedir?**

Allah için konuşmak, konuşurken Allah'ın rızasını aramaktır. Allah'ın razı olduğu konularda ve sınırlarda konuşmaktır. Allah adına konuşmak ise O'nun kesin olarak belirlediği ölçüleri anlatmak, Allah'ın sözlerini insanlar arasında yaymak ve uyarmaktır. Yani emr-i bil maruf, nehyi anil münkerdir. Şahıs olarak kimin cennete veya cehenneme gideceğini söylemek, insanların bilgisi ve haddi dahilinde değildir. Gaybi konularda kesin hüküm vermek kulun

sınırlarını aşmak anlamına gelir. Ancak; kimlerin cennete veya cehenneme gideceğini, yani hangi fiilin karşılığında ne göreceğini açıkça yazan hükümleri Allah adına söylemekte veya tebliğ etmekte sakınca yoktur. Bunların bilinmesini ve yayılmasını isteyenler bizzat Allah ve Resulüdür. Allah bizzat Kur'an-ı Kerim'de nafakanın ölçüsünü ve süresini koymuşsa, bunları Allah böyle emrediyor şeklinde konuşmak zaten mü'minlerin görevidir. Hatta bu ve benzeri hükümleri gizleyenlere de açıkça lanet etmiştir: *"İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra **onları gizleyenler var ya**, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder."*(Bakara/159)((<http://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-159/diyanet-isleri-baskanligi-meali-1>))

SONUÇ:

Süresiz nafaka açıkça kul haklarına aykırı, İslam'a ve İslam kaynaklarına da aykırı büyük bir zulümdür!

Bu zulmü doğuranlar, devam ettirenler ve bizzat bu haram paraları devleti haraç tahsildarı gibi kullanarak alıp yiyenler zalimdir! Bu yaptıklarının hesabını mahşer gününde vereceklerdir!

Boşanan kadınları ortada bırakan ve onları boşandıkları erkeğin lanetli parasına muhtaç eden aileleri ve sosyal desteğini veremeyen devlet mekanizması da suçludur!

Evliliği, kurtulunması gereken bir cendere gibi gösterip, kadınları evlenmeye ve hatta önceden tasarlayarak boşanma sonucu sebepsiz zenginleşmeye teşvik eden yasalar, kurumlar ve kuruluşlar da suçludur!

Kötü niyetle evlenen kadınlar hariç, birlikte bir ömür tüketmeye ve ahiret yolculuğuna çıkmaya niyetlendiği kadınların gönlünü hoş tutamayarak hem kendilerinin hem de kadınların hayatının rezil olmasına neden olan beceriksiz, sabırsız ve hoşgörüsüz erkekler de suçludur!

Allah'ım bizi bize bırakma! Biz kulların çokça zalim ve nankör olabiliyoruz! Bize kalsa yapacaklarımız da ortada! Bizlere Sen'in rızana uygun yaşamayı ve bu yaşamayı sağlayacak maddi, manevi, hukuki şartları sağlamayı nasip eyle!

Amin...

Ben Babamdan Öğrendim!

Sevgili babamın ve ailemin yanından ilk defa 14 yaşında sağlık meslek lisesine yatılı okumaya gittiğimde ayrılmıştım. Yatılı okuduğum için sınırlı tatil günlerinde ve çalışmakla geçirdiğim yaz aylarında kısa süreli görüşmelerimiz oluyordu. Zaten mezun olup 18 yaşına girince de sevdiceğimle evlenip gurbet ellere memur olarak çalışmaya gittim. Ondan sonra babamla olan görüşmelerimiz hep belirli sürelerle sınırlı ziyaretler şeklinde gelişti.

Kardeşlerimiz arasında babama en çok benim benzediğimi söylerler. Hatta halalarımın her görüştüğümde bana sarılarak canım abicim diye bir başka severler. Fiziksel benzerliğimin farkındaydım ama tavırlarımızın ve düşüncelerimizin de çok benzediğini, pek çok şeyi ondan öğrenerek içselleştirdiğimi sonradan daha iyi anladım.

Babamın emekli olmadan önce yıllarca çalıştığı son işi, bir kuruyemiş fabrikasında gece bekçiliği idi. O yüzden ben evdeyken bile görüşmelerimiz sınırlı oluyordu. Geceleri yoktu. Gündüzleri sabah ve akşam gidip gelirken görüşüyorduk. Bir de öğlen namazı sıralarında. Evdeki vaktinin çoğunu arkadaki küçük odamızda uyuyarak geçiriyordu. Çünkü akşamdan sabaha kadar nöbeti vardı. O sırt üstü uyurken yanına gelir, dudaklarını her defasında hafif şişirip küçük bir balon gibi pıtlatarak ritimle nefes alıp vermesini sevgiyle izlerdim. Nefes alış verişleri ve dudaklarındaki pıtlama sesleri bana huzur verirdi. Babam bayram günleri dahil sürekli çalışıyordu. Çalıştığı o yıllar içinde evde kaldığı gecelerin sayısı 5-10 günü geçmemiştir. Neden hiç tatil yapamadığını sorardık biz de. En sonunda neden olduğunu kendisi açıkladı. Bir gün bu durumu konuşmak üzere patronunun yanına gitmiş ve “-Patron ben neden her gece nöbete geliyorum? Hiç tatil yapamıyorum, ailemden uzak kalıyor ve yıpranıyorum. Başka bekçiler de var olduğu halde neden bana bunu yapıyorsunuz?” diye sormuş. Patronu da “-Bana bak Bekçi Efendi. Bilir misin insanın malı namusudur. Sen namusunu güvenmediğin birilerine teslim eder misin? Bütün mallarımı ve fabrikamı sana güvendiğim için emanet ediyorum. Senden başkası nöbet tutunca huzurla yatamıyorum.” Cevabını duyunca, babam sen de haklısın diyerek bu şartlarda çalışmaya devam etmiş. Onun bu güvenilirliği ve işyerine olan sadakatine karşılık, merhum ve muhterem patronu emeklilik hediyesi olarak Hacca göndermişti. İşimi sevmeyi ve işyerime bağlılığı, ben babamdan öğrendim!

Babam genç yaşlarında medrese eğitimi alıyormuş. İslam ilimlerinde ilerlemek istiyormuş. Evlenip askerliğini de yaptıktan sonra bile bu hedefinden vazgeçmemiş. Oysa dedem köyde işlerinin başına geçmesini, hayvanlar ve topraklarıyla ilgilenmesini istediği için anlaşmazlık yaşamışlar. Sonunda öfkesine yenik düşen dedem babamı, annemi ve henüz 2 yaşlarında olan ablamı bir kış vakti köylerinden kovmuş. Üstelik kendi eşyalarının önemli bir kısmını da vermeden adeta çulsuz çaputsuz yollamış. İmkanlar ölçüsünde sürekli ilim tahsil etmeyi, inandığı değerler uğruna bedel ödemeyi, ben babamdan öğrendim!

Köyünden sürülen babam çalışmak ve barınmak için Tatvan'a gitmiş. Bir akrabamızın yanında tek odalı viraneye dönmüş bir kulübede ailesiyle yaşamaya mecbur kalmış. Yanına sığındığı akrabalara yük olmamak ve ailesini geçindirmek için bir lokantada çalışmaya başlamış. Tatvan'ın kış mevsiminde dondurucu soğuklarında yürüyerek uzakta kalan işe gidip gelirken ağır bir zatürreye yakalanıp adeta ölüm döşğinde günlerce yatmış. Hatta köyümüze ölüm haberi bile gitmiş. 50 yıldan fazla süredir çektiği astım ve KOAH hastalıklarının temeli o kış kıyamet zamanlarında atılmış. Başkasına muhtaç olmamak ve ailesinin helalinden geçimini sağlamak için her işte çalışabilecek kararlılığı, ben babamdan öğrendim!

Babam mümkün olduğu kadar kavga ve çatışmalardan kaçınırdı. Ama haklarını kanuni yollardan aramaktan da geri durmazdı. Kavga etmek yerine konuşmayı ve haklar konusunda helalleşmeyi tercih ederdi. Şirretlik yapmadan hakkımı aramayı, bağırmadan konuşmayı, saygılı ama sorgulayan olmayı, ben babamdan öğrendim!

Kur'an-ı Kerimi okumayı hiç bırakmadı. Her gün düzenli okumaya ve hatim indirmeye devam etti. Hastalıklarının en şiddetli dönemlerinde bile namazını terk etmedi. Bizleri de uyardı ve namazın önemini sürekli hatırlattı. Vakti gelen namazını hemen eda edemezse huzurla oturamadı. Namaza devam etmeyi ve ibadet etmeyince rahatsız olmayı, ben babamdan öğrendim!

Kendimi bildim bileli babam hep hastaydı. Astım ilaçları, kısa mesafeli yürümelerde bile molalar vererek gidip gelmesi hayatımızın normaliydi. Son bir kaç yıldır sürekli yoğun bakıma düşecek kadar hastalıklar yaşasa da babamın ağzından bir kez bile isyan ve bıkkınlık ifadesi duymadım. Tam tersine bunca yıldır hastalığına rağmen yaşamaya devam ettiği için, çoluk çocuklarının mürüvvetlerini gördüğü için, annemle birlikte hacca gidip geldiği için, kısaca her şey için içtenlikle şükretmeye devam etti. Nasip olana razı olmayı, verilen nimetlere şükretmeyi, bela ve musibetlere karşı sabretmeyi, ben babamdan öğrendim!

Babamdan öğrendiğim başka çok şey var şüphesiz. Yazdıklarım bir çırpıda aklıma gelenlerdi. Bu sıralar yoğun bakımda tedavi gören sevgili babamın ve hastalık yaşayan tüm babalarımızın, hayırlı şifalara kavuşması, ahirete intikal eden mü'min babalarımızın cennet mekan olmalarını Rabbül Alemin olan Allah'ımızdan niyaz ederim.

Amin...